

Seir, ſaavel med Henſyn til Stillingen ſom til Bytning af Villaar, og det er kun ved en Inconſequents, at man, da denne Sag ſidſt behandledeſ, ikke ogſaa ved Nummerbytningen gjorde den ſamme Grundſætning gjældende. Loven har opſtillet vel ikke ganſke de ſamme, men dog lignende Beſtemmelſer ved Stilling og ved Bytning af Villaar, og det vilde da være høiſt beſynderligt, om man ikke ved Nummerbytningen faſtholdt dem. Hvad er det i det Hele for en Grundſætning, man vil gjøre gjældende? Det er den, ſom jeg allerede har tilladt mig tidligere udførlig at fremſætte for det ærede Thing, at man ikke vil have, at den kongerigſte Hærafdeling ſkal ſtaa tilbage for de Hærafdelinger, der komme fra de andre Landsdele. Det være langt fra mig, at jeg ikke med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds ſkulde kunne anerkjende, at der for Mange blandt dem, der have lidt Straf ifølge Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan tale mange Undſkyldningsgrunde, og Enhver, der har overveiet de menneſkelige Villaar og veed, hvormeget de Livsforhold, hvorunder Menneſket lever, virke paa, om han gjør ſig ſkyldig i en ſtrafbar Forſeelse eller ikke, vil ſandelig ikke ſætte ſig over den, der har været ſaa uhykkelig at blive ſtraffet for en ſaadan; han vil føle, at det ligger i de menneſkelige Naar at være undergivet Friſtelſer, og han vil taſke ſin Gud for, at han har været befriet for at komme i ſaadanne Forhold, hvorved han kunde have været undergivet denne Skæbne; men uagtet jeg aldeles kan dele den ærede Rigsdagsmands Følelſe i ſaa Henſeende, og uagtet jeg ved en anden Sags Behandling — det var ved Sagen om Menighedsraadene — udtrykkelig gjorde gjældende, at jeg ikke fandt, det ſkulde være nogen Hindring for, at en Mand tog Sæde i et Menighedsraad, at han tidligere havde været ſtraffet, idet jeg meente, at man paa Menighedens Gebeet maatte kunne udflette og tilgive, desuagtet ſiger jeg, at man dog ikke kan overſee, at man i de bürgerlige Forhold ikke kan gjøre de ſamme Anſkuelſer gjældende; vi kunne ikke overſee, at naar man til den kongerigſte Afdeling i Hæren henwiſer et forholdsviis ſtort Antal Individier af dem, ſom Militairretaten helſt paaſtede at være fri for, ſaa vilde Hærens

Sammenſætning derved paavirkes. En Mand, der ikke kan ſtille ſig for en Slesviger eller Holſtener, der ikke kan bytte Nummer i Slesvig eller Holſteen, vilde derimod under lige Forhold kunne foretage en ſaadan Nummerbytning i Kongeriget, og det er Krigsministerens og Marineministerens faſte Overbeviſning, at dette vilde være ſaa ſtabelig for den kongerigſke Afdeling af Armeen, at de hellere give Afſald paa de med Loven forbundne Fordele end underkaſte ſig denne Beſtemmelſe. Det er efter gjensidig Conference og Overveielſe ogſaa i Forening med de andre Medlemmer af Regjeringen, at man er kommen til at maatte faſtholde dette ſom Regjeringens aldeles beſtemte Overbeviſning. For at jeg, mine Herrer, ſkal ende ſaaledes, ſom jeg begyndte: De ville ved at vedtage den foreſlaaede Forandring ikke ſtille Vedkommende uheldigere, end de nu ere ſtillede; der for andres ikke Noget derved i de beſtaaende Forhold; nei, tværtimod, de Folk, der ere under diſſe Villaar, ville, ſom Ordføreren har gjort opmærksom paa, blive heldigere ſtillede ved den foreſlaaede Beſtemmelſe, Nummerbytningen vil blive lettet, om end ikke i den Grad, ſom man maatte ønske. Altsaa for at beholde den ſamme Beſtemmelſe ſtrengere affattet ſkulde man gjøre Afſald paa væſentlige Fordele med Henſyn til Fædrelandets Værn, og det paa en Tid, da der dog ſandelig er Opfordring til at gjøre det, man kan, for at ſætte Landet iſtand til at værne ſig mod mulige Farer.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tſcherning) yttrede (Stemmer: Høiere!) . . . ja, jeg ſkal tale ſaa høit jeg kan, men jeg er lidt hæſ idag. Det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds yttrede, at diſſe Folk dog kunde komme ind ſom Frivillige; det er ganſke ſandt, det kunne de, men der er en ſtor Forſkjel paa, om en Mand, der har Byt til Krigshaandværket, frivillig ſtiller ſig, eller om han kommer ind i Hæren for at tjene en Pengesum; men under alle Omſtændigheder er det, at de kunne komme ind ad en anden Vej, jo ikke Motiv til at aabne dem endnu een Afgang til at komme derind. Søvrigt maa jeg bemærke, at naar i ſin Tid i Loven Frivilligheden er ſat i